

Переклад затверджений

Державний експерт
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О. О. Шаповал
(ініціали та прізвище)

18 серпня 2021 р.

06.08.2004

UA

Офіційний вісник Європейського Союзу

L 261/24

ДИРЕКТИВА РАДИ 2004/82/ЄС

від 29 квітня 2004 року

про зобов'язання перевізників повідомляти дані пасажирів

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, зокрема його статтю 62(2)(a) та статтю 63(3)(b),

Беручи до уваги ініціативу Королівства Іспанія ⁽¹⁾,

Оскільки:

- (1) Для ефективнішої боротьби з незаконною імміграцією та покращення прикордонного контролю необхідно, щоб усі держави-члени впровадили положення, які накладають певні зобов'язання на авіаперевізників, які перевозять пасажирів на територію держав-членів. Окрім того, для забезпечення більш ефективного досягнення цієї цілі, фінансові санкції, які держави-члени наразі застосовують до випадків невиконання перевізниками своїх зобов'язань, повинні бути згармонізовані мірою можливого, з урахуванням розбіжностей між правовими системами та практиками різних держав-членів.
- (2) Європейська Рада на засіданні 25–26 березня 2004 року ухвалила Декларацію про боротьбу з тероризмом, у якій наголосила на необхідності прискорити перегляд інструментів у цій сфері та продовжити роботу над запропонованою Директивою Ради про зобов'язання перевізників повідомляти дані пасажирів з метою надання якнайскорішого висновку щодо цього інструмента.
- (3) Важливо не допустити бездіяльності Співтовариства в боротьбі з незаконною імміграцією.
- (4) Від 1 травня 2004 року Рада більше не може діяти з ініціативи держави-члена.
- (5) Рада вичерпала усі можливості вчасно отримати висновок Європейського Парламенту.
- (6) За таких виняткових обставин, Директиву необхідно ухвалити без висновку Європейського Парламенту.
- (7) Зобов'язання, які покладатиме на перевізників ця Директива, доповнюють зобов'язання, встановлені відповідно до положень статті 26 Шенгенської конвенції 1990 року, що імплементує Шенгенську угоду від 14 червня 1985 року, з урахуванням доповнень, внесених Директивою Ради 2001/51/ЄС ⁽²⁾; обидва типи зобов'язань слугують для

ДИРЕКТИВА РАДИ 2004/82/ЄС**від 29 квітня 2004 року****про зобов'язання перевізників повідомляти дані пасажирів****РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,**

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, зокрема його статтю 62(2)(а) та статтю 63(3)(b),

Беручи до уваги ініціативу Королівства Іспанія ⁽¹⁾,

Оскільки:

- (1) Для ефективнішої боротьби з незаконною імміграцією та покращення прикордонного контролю необхідно, щоб усі держави-члени впровадили положення, які накладають певні зобов'язання на авіаперевізників, які перевозять пасажирів на територію держав-членів. Окрім того, для забезпечення більш ефективного досягнення цієї цілі, фінансові санкції, які держави-члени наразі застосовують до випадків невиконання перевізниками своїх зобов'язань, повинні бути згармонізовані мірою можливого, з урахуванням розбіжностей між правовими системами та практиками різних держав-членів.
- (2) Європейська Рада на засіданні 25–26 березня 2004 року ухвалила Декларацію про боротьбу з тероризмом, у якій наголосила на необхідності прискорити перегляд інструментів у цій сфері та продовжити роботу над запропонованою Директивою Ради про зобов'язання перевізників повідомляти дані пасажирів з метою надання якнайскорішого висновку щодо цього інструмента.
- (3) Важливо не допустити бездіяльності Співтовариства в боротьбі з незаконною імміграцією.
- (4) Від 1 травня 2004 року Рада більше не може діяти з ініціативи держави-члена.
- (5) Рада вичерпала усі можливості вчасно отримати висновок Європейського Парламенту.
- (6) За таких виняткових обставин, Директиву необхідно ухвалити без висновку Європейського Парламенту.
- (7) Зобов'язання, які покладатиме на перевізників ця Директива, доповнюють зобов'язання, встановлені відповідно до положень статті 26 Шенгенської конвенції 1990 року, що імплементує Шенгенську угоду від 14 червня 1985 року, з урахуванням доповнень, внесених Директивою Ради 2001/51/ЄС ⁽²⁾; обидва типи зобов'язань слугують для досягнення єдиної цілі — обмеження міграційних потоків та боротьби з незаконною імміграцією.
- (8) Без обмеження положень Директиви Європейського Парламенту і Ради 95/46/ЄС від 24 жовтня 1995 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних та про вільний рух таких даних ⁽³⁾, не повинна обмежуватися свобода держав-членів зберігати або впроваджувати додаткові зобов'язання для авіаперевізників або деяких категорій інших перевізників, включно з інформацією чи даними, пов'язаними з квитками в обидва боки, незалежно від згадки у цій Директиві.
- (9) З метою ефективнішої боротьби з незаконною імміграцією та забезпечення більшої ефективності в досягненні цієї цілі необхідно, без обмеження положень Директиви 95/46/ЄС, якнайскоріше враховувати будь-які технологічні інновації, особливо такі, що стосуються інтеграції та використання біометричних параметрів у межах інформації, яку надають перевізники.
- (10) Держави-члени повинні забезпечити ефективну реалізацію права на захист та права на оскарження в ході будь-яких ініційованих проти перевізників проваджень, які можуть призвести до застосування санкцій.

- (11) Такі інструменти спираються на можливості контролю, визначені в Рішенні Шенгенського виконавчого комітету (SCH/Com-ex (94) 17-rev. 4), що спрямовані на посилення перевірок на кордоні та передбачають достатні строки для проведення детальної та всеохопної перевірки для всіх пасажирів через передання даних про пасажирів органам, відповідальним за проведення таких заходів контролю.
- (12) Директиву 95/46/ЄС застосовують у контексті опрацювання персональних даних органами держав-членів. Це означає, що попри законність опрацювання даних про пасажирів, які передають для проведення перевірки на кордоні та для цілей, що дозволяють їх використання як доказів у провадженнях, спрямованих на застосування законів та регламентів щодо в'їзду та імміграції, включно з положеннями таких законів та регламентів щодо захисту громадського порядку та національної безпеки, будь-яке подальше опрацювання таких даних у несумісний зі згаданими цілями спосіб суперечитиме принципу, визначеному в статті 6(1)(b) Директиви 95/46/ЄС. Держави-члени повинні забезпечити застосування системи санкцій у разі, якщо використання даних не відповідатиме цілям цієї Директиви.
- (13) Відповідно до статей 1 і 2 Протоколу про позицію Данії, що містяться в додатку до Договору про Європейський Союз і Договору про заснування Європейського Співтовариства, Данія не бере участі в ухваленні цієї Директиви, не зв'язана нею та не є суб'єктом її застосування. З огляду на те, що ця Директива ґрунтується на *acquis* щодо Шенгенської зони відповідно до положень розділу IV частини третьої Договору про заснування Європейського Співтовариства, Данія, згідно зі статтею 5 цього Протоколу, протягом шести місяців після ухвалення Радою цієї Директиви повинна ухвалити рішення, чи буде вона імплементувати її у своє національне право.
- (14) Стосовно Ісландії та Норвегії, ця Директива є розвитком положень *acquis* щодо Шенгенської зони в розумінні Угоди, укладеної між Радою Європейського Союзу та Республікою Ісландія і Королівством Норвегія про асоціацію останніх у зв'язку з процесом імплементації, застосування та розвитку *acquis* щодо Шенгенської зони ⁽⁴⁾, що належать до сфери, зазначеної в пункті Е статті 1 Рішення Ради 1999/437/ЄС від 17 травня 1999 року про деякі домовленості щодо застосування Угоди ⁽⁵⁾.
- (15) Велика Британія бере участь у цій Директиві відповідно до статті 5 Протоколу про інтеграцію *acquis* щодо Шенгенської зони в рамки Європейського Союзу, доданого до Договору про Європейський Союз та Договору про заснування Європейського Співтовариства, а також статті 8(2) Рішення Ради 2000/365/ЄС від 29 травня 2000 року стосовно запиту Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії з приводу участі в застосуванні певних положень *acquis* про Шенгенську зону ⁽⁶⁾.
- (16) Ірландія бере участь у цій Директиві відповідно до статті 5 Протоколу про інтеграцію *acquis* щодо Шенгенської зони в рамки Європейського Союзу, доданого до Договору про Європейський Союз та Договору про заснування Європейського Співтовариства, а також статті 6(2) Рішення Ради 2002/192/ЄС від 28 лютого 2002 року стосовно запиту Ірландії з приводу участі в застосуванні певних положень *acquis* про Шенгенську зону ⁽⁷⁾.
- (17) Ця Директива є актом, що спирається на *acquis* щодо Шенгенської зони або в інший спосіб, із ним пов'язаний, у розумінні статті 3(1) Акту про приєднання 2003 року,

УХВАЛИЛА ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Ціль

Ця Директива спрямована на покращення прикордонного контролю та боротьбу з незаконною імміграцією шляхом передавання перевізниками попередньої інформації про пасажирів компетентним національним органам.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви:

- (а) «перевізник» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка здійснює професійну діяльність із авіаперевезення пасажирів;
- (б) «зовнішні кордони» означають зовнішні кордони держав-членів із третіми країнами;
- (с) «прикордонний контроль» означає перевірку, яку здійснюють на кордоні виключно у відповідь на намір перетнути такий кордон незалежно від будь-яких інших міркувань;
- (д) «пункт пропуску через кордон» означає будь-який пункт пропуску, у якому компетентними органами дозволено перетинати зовнішні кордони;
- (е) терміни «персональні дані», «опрацювання персональних даних» та «картотека персональних даних» слід розуміти у значенні, визначеному статтею 2 Директиви 95/46/ЄС.

Стаття 3

Передавання даних

1. Держави-члени повинні вживати необхідних заходів для запровадження зобов'язань для перевізників після завершення реєстрації передавати на вимогу органів, відповідальних за здійснення перевірки осіб на зовнішніх кордонах, інформацію щодо пасажирів, яких вони перевозитимуть до офіційного пункту пропуску через кордон, через який такі особи здійснюватимуть в'їзд на територію держави-члена.

2. Згадана вище інформація повинна включати:

- номер і тип проїзного документа;
- громадянство;
- повні імена;
- дату народження;
- пункт пропуску через кордон при в'їзді на територію держав-членів;
- код транспортного засобу;
- час прибуття та відправлення;
- загальну кількість пасажирів, яку перевозить транспортний засіб;
- початковий пункт посадки.

3. У будь-якому разі, передавання зазначених вище даних не звільняє від зобов'язань, встановлених для перевізників положеннями статті 26 Шенгенської конвенції з доповненнями, внесеними Директивою 2001/51/ЄС.

Стаття 4

Санкції

1. Держави-члени повинні вживати всіх необхідних заходів для накладання санкцій на перевізників, які з власної вини не передали дані або передали неповні або недостовірні дані. Держави-члени повинні вжити необхідних заходів для забезпечення стримувального, дієвого та пропорційного характеру санкцій, а також для встановлення:

- (а) максимального розміру таких санкцій, який повинен становити не менше ніж 5 000 євро або еквівалент цієї суми в національній валюті за обмінним курсом, опублікованим в *Офіційному*

віснику Європейського Союзу станом на дату набуття чинності цією Директивою, для кожного рейсу, стосовно якого дані про пасажирів не були передані або були передані некоректно; або

(b) мінімального розміру таких санкцій, який повинен становити не менше ніж 3 000 євро або еквівалент цієї суми в національній валюті за обмінним курсом, опублікованим в *Офіційному віснику Європейського Союзу* станом на дату набуття чинності цією Директивою, для кожного рейсу, стосовно якого дані про пасажирів не були передані або були передані некоректно.

2. Ця Директива не повинна перешкоджати державам-членам в ухваленні чи збереженні інших санкцій щодо перевізників, які припускаються особливо серйозних порушень зобов'язань відповідно до положень цієї Директиви, таких як знерухомлення, арешт та конфіскація транспортного засобу або тимчасове зупинення дії чи вилучення експлуатаційної ліцензії.

Стаття 5

Судовий захист

Держави-члени повинні забезпечити, щоб згідно з національними законами, підзаконними нормативно-правовими актами та адміністративними положеннями в перевізників були дієві права на захист та оскарження шляхом звернення до суду стосовно будь-яких встановлених санкцій.

Стаття 6

Опрацювання даних

1. Персональні дані, зазначені в статті 3(1), необхідно передавати органам, відповідальним за перевірку осіб на зовнішніх кордонах, через які пасажир здійснюватиме в'їзд на територію держави-члена, задля вдосконалення результативності таких перевірок з метою більш ефективної боротьби з незаконною імміграцією.

Держави-члени повинні забезпечувати збір таких даних перевізниками та їх передавання за допомогою електронних засобів, або, у разі збою, за допомогою будь-яких інших відповідних засобів, органам, відповідальним за здійснення прикордонної перевірки у дозволених пунктах пропуску через кордон, через які пасажир здійснюватиме в'їзд на територію держави-члена. Органи, відповідальні за здійснення перевірки осіб на зовнішніх кордонах, повинні зберігати ці дані у вигляді тимчасових файлів.

Після в'їзду пасажирів на територію держави-члена такі органи повинні видаляти зібрані дані упродовж 24 годин після передання, за винятком випадків, коли такі дані необхідні для виконання статутних функцій органів, відповідальних за здійснення перевірки осіб на зовнішніх кордонах відповідно до національного права та згідно з положеннями про захист даних Директиви 95/46/ЄС.

Держави-члени повинні ухвалити інструменти, необхідні для встановлення обов'язку для перевізників видаляти впродовж 24 годин після прибуття транспортного засобу відповідно до статті 3(1) персональні дані, зібрані та передані перевізником органам прикордонного контролю для цілей цієї Директиви.

Держави-члени також можуть використовувати персональні дані, згадані в статті 3(1), у цілях правозастосування відповідно до національного права та згідно з положеннями про захист даних Директиви 95/46/ЄС.

2. Держави-члени повинні вживати необхідних заходів, щоб зобов'язати перевізників інформувати пасажирів відповідно до положень, встановлених Директивою 95/46/ЄС. Це також стосується інформації, зазначеної у статтях 10(c) та 11(1)(c) Директиви 95/46/ЄС.

Стаття 7

Транспозиція

1. Держави-члени повинні ухвалити інструменти, необхідні для виконання цієї Директиви, не пізніше 05 вересня 2006 року. Вони негайно інформують про них Комісію.

Коли держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Методи здійснення такого покликання визначають держави-члени.

2. Держави-члени повинні передати Комісії основні тексти положень національного права, які вони ухвалюють у сфері регулювання цієї Директиви.

Стаття 8

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності за 30 днів після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 9

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам відповідно до Договору про заснування Європейського Співтовариства.

Вчинено у Люксембурзі 29 квітня 2004 року.

За Раду

Президент

M. McDOWELL

⁽¹⁾ ОВ С 82, 05.04.2003, с. 23.

⁽²⁾ ОВ L 187, 10.07.2001, с. 45.

⁽³⁾ ОВ L 281, 23.11.1995, с. 31.

⁽⁴⁾ ОВ L 176, 10.07.1999, с. 36.

⁽⁵⁾ ОВ L 176, 10.07.1999, с. 31.

⁽⁶⁾ ОВ L 131, 01.06.2000, с. 43.

⁽⁷⁾ ОВ L 64, 07.03.2002, с. 20.
